TÜRKİYE BİR ADAMINI BİR DEĞERİNİ KAYBETTİ

Veysel TEPELİ

19 Ekim 2026

https://www.facebook.com/

Cevat Abinin (Cevat Özkaya) vefat haberini derin bir teessürle öğrendim.

Ölüm hak. Allah'tan geleni baş üstü ederiz. Bu nedenle ölümleri serin kanlıkla kabullenirim. Lakin Cevat Abi'nin vefat haberi ağır geldi biraz.

Mütevazı yapısından dolayı vitrine çıkmayı sevmediği için pek kimse bilmez Cevat Abiyi. Lakin o Türkiye'nin büyük değerlerinden biriydi.

Kendisiyle ilk tanışmam, üniversitenin ilk yıllarında AKV'nin İstanbul'da düzenlediği gençlik kampında oldu.

Abdullah Yıldız, Şemseddin Özdemir ve diğer birkaç kişiyle beraber bize abi oldular, rehber oldular.

Üniversitenin ilk yılları; gençlik ateşi aklımızı başımızdan almış; hararetle onu eleştiriyor, bir diğerini suçluyoruz. Ayaklarımız yere basmıyor.

Her öteki dediğimde Cevat Abi "Ya sen?" diyordu.

Diğerlerinin yaptığını eleştirdiğimde "onların günahından veya sevabından sana bir şey var mı?" diye soruyordu.

"Hayır" deyince de "O zaman sana ne onlardan? Sen kendinden haber ver" diyordu.

Gerçek manada Kuran'a iman etmeme Cevat Abi ve diğerleri vesile oldu.

Elindeki Kuran'ı göstererek:

"Veysel bu ne?"

"Kitabımız Kuran-ı Kerim."

"Sen bu kitaba iman ediyor musun?"

"Elbette Abi, tabii ki iman ediyorum."

"Peki, iman ettiğin bu kitabı hiç okudun mu?"

"Kuran kursunda birçok defa hatmettim."

"Hatmettin de orada sana söylenenleri anladın mı?"

"Birkaç surenin mealine baktım"

“Ya diğerleri?”

“.....”

“Sen okumadığın, anlamadığın kitabın neyine iman ettin?”

“Kem küm...”

İlk defa biri beni kendime çağırıyordu.

Onun sayesinde Allah’ın bana gönderdiği mesaja yöneldim.

Mesajı (Kuran’ı) okuyunca yeniden iman ettim. Meğerse onun bunun bilgi kırıntılarını, kendi heva ve kuruntularımı din zannediyormuşum.

Yeniden iman ettim, yeniden Müslüman oldum.

Kuran’ı, İslam’ı, adam olmayı, çevreye faydalı olmayı, mütevazı olmayı, onun/bunun adamı olmamayı ondan öğrendim.

Cevat Abi, bu hayatta gerçek manada bana öğretmen olmuş 3-5 kişiden biridir.

Sadece bana değil; binlerce insana öğretmen oldu, abi oldu, rehber oldu.

Bu binlerce insanı hiçbir zaman kendine çağırmadı; Allah’a, Allah’ın kitabına çağırdı.

Son nefesine kadar Kuran’ı insanların hayatına sokmak için mücadele etti.

Biz ondan razıydık; Rabbim de razı olsun.

Cennetiyle şereflendirsin, makamını âli kılsın.